

III

*(Forberedende retsakter)***DEN EUROPÆISKE CENTRALBANK****DEN EUROPÆISKE CENTRALBANKS UDTALELSE****af 29. november 2012****om et forslag til et direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber****(CON/2012/99)**

(2013/C 39/01)

Indledning og retsgrundlag

Den 10. juli 2012 modtog Den Europæiske Centralbank (ECB) en anmodning fra Rådet for Den Europæiske Union om en udtalelse om et forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om et regelsæt for genopretning og afvikling af kreditinstitutter og investeringsselskaber og om ændring af Rådets direktiv 77/91/EØF og 82/891/EØF, af direktiv 2001/24/EF, 2002/47/EF, 2004/25/EF, 2005/56/EF, 2007/36/EF og 2011/35/EU og af forordning (EU) nr. 1093/2010 ⁽¹⁾ (herefter »direktivforslaget«). ECB modtog den 27. juli 2012 en anmodning fra Europa-Parlamentet om en udtalelse om direktivforslaget.

ECB's kompetence til at afgive udtalelse om direktivforslaget fremgår af artikel 127, stk. 4, og 282, stk. 5, i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, da det indeholder bestemmelser, der påvirker Det Europæiske System af Centralbankers (ESCB) bidrag til den smidige gennemførelse af de kompetente myndigheders politikker vedrørende tilsynet med kreditinstitutter og det finansielle systems stabilitet, definitionen og gennemførelsen af pengepolitikken i EU samt fremme af betalingssystemernes smidige funktion. I overensstemmelse med artikel 17.5, første punktum, i forretningsordenen for Den Europæiske Centralbank er denne udtalelse vedtaget af ECB's Styrelsesråd.

Generelle bemærkninger

ECB kan fuldt ud tilslutte sig udarbejdelsen af et regelsæt for genopretning og afvikling, og at hindringerne for en effektiv krisestyring i finansieringsinstitutterne fjernes. Alle finansieringsinstitutter bør kunne blive nødlidende på en velordnet måde, således at den finansielle stabilitet bevares som helhed, og således at de offentlige udgifter og forstyrrelserne i medlemsstaternes økonomi minimeres. ECB støtter navnlig et regelsæt på EU-plan for kreditinstitutter og investeringsselskaber for at bevare den finansielle stabilitet i EU og dermed sikre det indre markeds smidige funktion også i kriseperioder. I den forbindelse er det af afgørende betydning, at der udvikles fælles støtteværktøjer til håndtering af nødlidende finansieringsinstitutter, f.eks. genopretnings- og afviklingsplaner, en brobank, et bail in-værktøj og værktøjer til salg af virksomhed og adskillelse af aktiver. ECB glæder sig over, at forslaget er i overensstemmelse med de internationalt godkendte nøglelementer i dokumentet »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions« ⁽²⁾, som kræver konvergens i de nationale afviklingsordninger, og at de indeholder tilstrækkelige værktøjer og beføjelser til at kunne gennemføre en effektiv afvikling. Gennemførelsen af disse nøglelementer gør det muligt at intervenere i rette tid for at sikre videreførelse af de væsentlige funktioner.

⁽¹⁾ KOM(2012) 280 endelig.

⁽²⁾ Jf. »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions«, oktober 2011, som findes på Rådet for Finansiell Stabilitets websted <http://www.financialstabilityboard.org>, og Baselkomitéen for Banktilsyns rapport »Report and Recommendations of the Cross-border Bank Resolution Group«, marts 2010, som findes på Den Internationale Betalingsbanks websted <http://www.bis.org>

ECB mener, at direktivet, som er et meget vigtigt skridt hen imod et integreret regelsæt for afvikling i EU, bør vedtages hurtigt. Samtidig vil det være nødvendigt at træffe yderligere foranstaltninger for at oprette en fælles afviklingsmekanisme — én af de tre søjler, som bankunionen hviler på. Derfor anmoder ECB Kommissionen om hurtigst muligt at fremsætte et separat forslag om en uafhængig europæisk afviklingsmekanisme, herunder aspekter vedrørende en europæisk afviklingsfond. Denne fond bør som minimum være finansieret af de finansielle institutter. Det er afgørende, at der er konsistens mellem de tre søjler, for at en union på de finansielle markeder skal blive vellykket.

SPECIFIKKE BEMÆRKNINGER

1. Definitionen af afvikling

I direktivforslaget defineres afvikling som omstrukturering af et institut med henblik på at sikre videreførelse af dets væsentlige funktioner, bevare den finansielle stabilitet og helt eller delvist genoprette instituttets levedygtighed⁽¹⁾. Det er ECB's opfattelse, at afvikling kræver, at der foreligger en klar prioritetsrækkefølge. I den forbindelse bør institutter, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende, i princippet afvikles ved hjælp af afviklingsværktøjer, på grundlag af en afgørelse truffet af afviklingsmyndighederne, når det vurderes at være nødvendigt og af almene hensyn, herunder hensynet til at forebygge systemiske risici. Hvis afviklingsmyndigheden vurderer, at det ikke er nødvendigt at anvende afviklingsværktøjer ud fra almene hensyn, skal instituttet likvideres ved den insolvensbehandling, som normalt finder anvendelse på sådanne institutter i henhold til national lovgivning. Endelig bør omstrukturering, hvorefter instituttet videreføres som en going concern, kun overvejes, hvis det er begrundet i det almene hensyn til at bevare den finansielle stabilitet, og hvis en velordnet afvikling af et kreditinstitut vil kunne forvolde alvorlig skade på det finansielle systems stabilitet med en øget risiko for spredning over grænserne. Det bør præciseres i direktivforslaget, at formålet med afvikling ikke er at bevare det nødlidende institut som sådan, men at sikre, at dets væsentlige funktioner videreføres⁽²⁾.

2. Betingelser for afvikling og vurdering af behovet for ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige

- 2.1. I henhold til direktivforslaget er en af betingelserne for at iværksætte en afviklingsforanstaltning, at den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har fastslået, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende⁽³⁾. ECB mener, at ansvaret for at fastslå, om et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, klart bør ligge hos den kompetente myndighed af hensyn til at sikre omgående og effektive afviklingsforanstaltninger.
- 2.2. Det følger endvidere af direktivforslaget, at et instituts behov for statsstøtte skal betragtes som en indikator for, at det er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Det følger imidlertid af den samme artikel i direktivforslaget, at to specifikke typer af statsstøtte ikke udgør en sådan indikator⁽⁴⁾. ECB støtter forslaget om den højst tilladte varighed af en sådan statsstøtte⁽⁵⁾, men bemærker, at et betydeligt antal kreditinstitutter og investeringsselskaber, som i øjeblikket modtager statsstøtte, ville blive betragtet som nødlidende eller forventeligt nødlidende på grundlag af ovennævnte indikator. ECB mener, at kriterierne for, hvornår et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, kun bør fastsættes på grundlag af en vurdering af instituttets tilsynsmæssige situation. Et givet behov for statsstøtte bør derfor ikke i sig selv udgøre et tilstrækkeligt, objektivi kriterium⁽⁶⁾. I stedet vil de omstændigheder, der ligger til grund for, at statsstøtten ydes, indgå i vurderingen af instituttets tilsynsmæssige situation.

3. Inddragelse af centralbankerne i genopretning og afvikling

- 3.1. Centralbankerne har et ansvar for den makroprudentielle og finansielle stabilitet samt ekspertise inden for de finansielle markeder. De bør derfor inddrages i afviklingsprocessen, hvor de vil kunne bidrage

⁽¹⁾ Jf. artikel 2, stk. 1, i direktivforslaget.

⁽²⁾ Jf. ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i forbindelse med en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 4 og 5. Alle de anførte ECB-dokumenter findes på ECB's websted <http://www.ecb.europa.eu>. Jf. også ECB's ændringsforslag 3.

⁽³⁾ Jf. artikel 27, stk. 1, litra a), i direktivforslaget.

⁽⁴⁾ Jf. artikel 27, stk. 2, litra d), nr. ii), i direktivforslaget.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 27, stk. 2, litra d), andet led, i direktivforslaget.

⁽⁶⁾ Jf. artikel 27, stk. 2, litra d), i direktivforslaget sammenholdt med artikel 2, stk. 26. Jf. også ændringsforslag 2 og 8.

til at opnå målene for afvikling, samtidig med at risiciene for negative utilsigtede konsekvenser for centralbankernes udførelse af deres opgaver og for driften af betalings- og afviklingssystemerne minimeres. I den forbindelse kan centralbankerne spille en rolle i vurderingen af genopretnings- og afviklingsplanerne set ud fra et perspektiv om finansiell stabilitet, f.eks. sandsynligheden for udløsende faktorer, der vil kunne medføre ukontrolleret gældsnedbringelse. Centralbankerne kan også deltage i vurderingen af afviklingsmyndighedens potentielle foranstaltninger, da et af hovedmålene er at undgå systemiske forstyrrelser⁽¹⁾. Det er efter ECB's opfattelse derfor nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden udveksler hensigtsmæssige oplysninger med centralbanken, i de tilfælde hvor centralbanken ikke selv er afviklingsmyndigheden⁽²⁾.

- 3.2. I henhold til direktivforslaget må der i genopretningsplaner, som udarbejdes og vedligeholdes af et institut, og som muliggør genopretning af instituttets finansielle situation efter en betydelig forværing, ikke påregnes adgang til eller modtagelse af ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige. De skal imidlertid, når det er relevant, indeholde en analyse af, hvordan og hvornår et institut kan anmode om anvendelse af centralbankfaciliteter i stresssituationer, og hvilken sikkerhed der vil være til rådighed⁽³⁾. ECB ønsker at understrege, at denne bestemmelse ikke på nogen måde må påvirke centralbankernes kompetence til uafhængigt og efter eget skøn at træffe beslutning om, hvorvidt der skal ydes centralbanklikviditet til solvente kreditinstitutter, både i de ordinære pengepolitiske operationer og i form af likviditetsstøtte i nødsituationer, inden for de i traktaten fastsatte rammer for forbuddet mod monetær finansiering⁽⁴⁾.
- 3.3. I henhold til direktivet skal hver enkelt medlemsstats »kasse« med afviklingsværktøjer indeholde beføjelser til at etablere og drive et broinstitut og et porteføljeadministrationselskab. I henhold til direktivforslaget vil broinstituttet være helt eller delvist ejet af en eller flere offentlige myndigheder, og porteføljeadministrationselskabet vil være 100 % ejet af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden⁽⁵⁾. Hvis en centralbank fungerer som afviklingsmyndighed⁽⁶⁾, skal det af hensyn til klarhed fremgå klart, at centralbanken under ingen omstændigheder ifalder ansvar for eller finansierer nogen forpligtelser for disse enheder. En centralbanks rolle som ejer af en sådan enhed skal under alle omstændigheder være forenelig med forbuddet mod monetær finansiering i henhold til traktatens artikel 123, som suppleret ved Rådets forordning (EF) nr. 3603/93⁽⁷⁾. Denne forbyder bl.a. centralbanker at yde enhver form for finansiering af den offentlige sektors forpligtelser over for tredjemand. Endvidere skal denne rolle udfyldes uden at berøre centralbankens uafhængighed, navnlig dens finansielle og institutionelle uafhængighed.
- 3.4. ECB bemærker, at direktivforslaget kun indeholder minimumskriterier, som broinstitutter og porteføljeadministrationselskaber skal opfylde for at kunne oprettes af de offentlige myndigheder. ECB understreger, at gennemslagslig finansiering er et af de vigtigste spørgsmål i forbindelse med den legitimitet og ansvarlighed for brug af offentlige midler, som Eurosystemet ønsker at sikre. I den henseende hilser ECB det velkommen, at afviklingsomkostningerne i henhold til direktivforslaget i princippet skal afholdes af aktionærerne og kreditorerne, og kun hvis disse ressourcer er opbrugt, af finansieringsordningerne⁽⁸⁾. ECB understreger dog, at centralbankerne i overensstemmelse med forbuddet mod monetær finansiering ikke må finansiere disse finansieringsordninger. Dette vedrører navnlig listen over alternative finansieringsmidler⁽⁹⁾ i direktivforslaget⁽¹⁰⁾.

⁽¹⁾ Jf. ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i forbindelse med en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 6, afsnit 9.

⁽²⁾ Artikel 74, stk. 3, litra b), i direktivforslaget er i denne henseende et skridt i den rigtige retning, men ikke tilstrækkeligt til at sikre en passende grad af informationsudveksling og samarbejde. Jf. også ændringsforslag 4 og 23.

⁽³⁾ Jf. artikel 5, stk. 3, i direktivforslaget. Jf. også artikel 9, stk. 2, i direktivforslaget for så vidt angår afviklingsplaner.

⁽⁴⁾ Jf. ECB's konvergensrapport 2012, s. 29. Jf. også ændringsforslag 1.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 34, stk. 2, og artikel 36, stk. 2, i direktivforslaget.

⁽⁶⁾ Jf. ECB's udtalelse CON/2011/39.

⁽⁷⁾ Rådets forordning (EF) nr. 3603/93 af 13. december 1993 om fastlæggelse af definitioner med henblik på gennemførelse af forbuddene i traktatens artikel 104 og artikel 104 B, stk. 1, (EFT L 332 af 31.12.1993, s. 1).

⁽⁸⁾ Jf. artikel 92, stk. 2, i direktivforslaget.

⁽⁹⁾ Jf. artikel 96 i direktivforslaget.

⁽¹⁰⁾ Jf. ECB's udtalelse CON/2011/103, afsnit 4 og ECB's udtalelse CON/2010/83, afsnit 6.3.

4. Inddragelse af de nationalt udpegede myndigheder i vurderingen af genopretningsplaner

I henhold til direktivforslaget skal de kompetente myndigheder gennemgå genopretningsplanerne, bl.a. for at sikre, at planen vil kunne iværksættes effektivt i situationer med finansiell stress og uden at få betydelige negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i tilfælde af, at andre institutter iværksætter genopretningsplaner i samme periode⁽¹⁾. For at sikre, at der tages højde for alle relevante systemiske hensyn i en sådan gennemgang, herunder den generelle indvirkning ved gennemførelse af flere genopretningsplaner samtidig, som kan medføre procyklisk adfærd eller flokadfærd, mener ECB, at det er nødvendigt, at de kompetente myndigheder foretager vurderingen i samråd med de kompetente udpegede nationale myndigheder, i de tilfælde hvor de er separate enheder⁽²⁾.

5. Koncernintern finansiell støtte

I henhold til direktivforslaget skal medlemsstaterne sikre, at koncernenheder kan deltage i koncerninterne aftaler om finansiell støtte⁽³⁾. ECB bifalder dette krav, navnlig at sådanne aftaler, når de er godkendt af de kompetente myndigheder, kan fremlægges til godkendelse på generalforsamlingen i hver enkelt koncernenhed med forslag om at deltage i aftalen. ECB bemærker dog, at gennemførelsen af disse frivillige aftaler i de nationale retssystemer rejser komplekse juridiske spørgsmål. Gennemførelsen af dem vil bl.a. afhænge af, i hvor høj grad de pågældende bestemmelser indgår i et samspil med den nationale skatte-, insolvens- og selskabslovgivning, f.eks. med hensyn til princippet om, at koncerninterne transaktioner skal foretages på markedsbaserede vilkår⁽⁴⁾. ECB mener, at det kan være nødvendigt at overveje, om det er nødvendigt at indføre yderligere bestemmelser for at sikre retssikkerheden af og muligheden for at håndhæve koncerninterne transaktioner, der er godkendt og gennemført i henhold til disse frivillige aftaler.

6. Bail in-værktøjet og nedskrivningsbeføjelser

6.1. ECB glæder sig over udviklingen af et bail in-værktøj som en gældsnedskrivnings- eller gældskonverteringsmekanisme til dækning af tab i institutter, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Bail in-mekanismen bør udformes således, at den er i overensstemmelse med de internationalt anerkendte nøgleelementer for en effektiv afviklingsordning⁽⁵⁾, navnlig bør den tillægge afviklingsmyndigheden beføjelse til, under en afviklingsordning, at foretage en bail in af en lang række forskellige passiver i overensstemmelse med den prioritetsrækkefølge af kreditorerne, der gælder ved en likvidation. ECB støtter, at der indføres et sådant bail in-værktøj i medlemsstaterne senest fra den 1. januar 2018⁽⁶⁾. Dette vil også gøre det muligt at arbejde videre med bail in-værktøjet, herunder navnlig med muligheden for at indføre et minimumskrav til et målniveau for udpegede bail in-instrumenter, samtidig med at det overordnede anvendelsesområde for en bail in bevares. Endvidere agter ECB at bidrage til den videre analyse af de praktiske virkninger af en bail in som et afviklingsværktøj, også med hensyn til muligheden for en hurtig gennemførelse, muligheden for at respektere princippet om dækning af tab i prioritetsrækkefølge (seniority waterfall), mekanismen i forbindelse med konvertering eller nedskrivning⁽⁷⁾ samt den eventuelle påvirkning af derivatmarkederne. I den forbindelse bør udformningen af bail in- og brobankværktøjerne analyseres sammen, da brobankværktøjet kan indeholde mange af de resultater, der kan opnås med bail in-værktøjet.

6.2. ECB mener, at afviklingsværktøjerne bør vedtages i begrundede tilfælde og ledsages af passende betingelser for at begrænse moral hazard⁽⁸⁾. Som anført ovenfor bør institutter, der er nødlidende eller er meget tæt på at blive det, i princippet likvideres ved almindelig insolvensbehandling og først

⁽¹⁾ Jf. artikel 6, stk. 2, litra b), i direktivforslaget.

⁽²⁾ Jf. ændringsforslag 5.

⁽³⁾ Jf. artikel 16 til 22 i direktivforslaget.

⁽⁴⁾ Kravet om, at koncerninterne transaktioner skal ske på markedsvilkår er et grundlæggende princip i de fleste medlemsstaters selskabslovgivning, bortset fra Spanien. Jf. rapporten fra DBB Law til DG Markt af 2008 om retlige restriktioner for koncerninterne overførsler, som fremhævede denne risiko.

⁽⁵⁾ Jf. »Key Attributes of Effective Resolution Regimes for Financial Institutions«, oktober 2011, som findes på Rådet for Finansiell Stabilitets websted <http://www.financialstabilityboard.org>

⁽⁶⁾ Jf. artikel 115, stk. 1, tredje punktum, i direktivforslaget.

⁽⁷⁾ Jf. ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 4.

⁽⁸⁾ Jf. også ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 5.

likvideres ved hjælp af afviklingsværktøjer, når det vurderes at være nødvendigt. Derfor bør bail in-beføjelserne, i form af et afviklingsværktøj, fortrinsvis anvendes til afvikling af institutter, der har nået et punkt, hvor de ikke længere er levedygtige. ECB mener, at muligheden for at anvende bail in til at bevare et institut, der er nødlidende eller forventeligt nødlidende, som en going concern ⁽¹⁾ kun bør overvejes i exceptionelle og begrundede tilfælde.

ECB støtter, at bail in-værktøjet altid kombineres med, at ledelsen udskiftes, og at instituttet og dets aktiviteter efterfølgende omstruktureres på en måde, der tager fat på årsagerne til, at det blev nødlidende ⁽²⁾.

- 6.3. I henhold til direktivforslaget skal Den Europæiske Banktilsynsmyndighed (EBA) rapportere til Kommissionen om gennemførelsen af kravet om, at institutterne skal opretholde et tilstrækkeligt samlet beløb i egenkapital og nedskrivningsrelevante passiver, der udtrykkes som en procentdel af instituttets samlede passiver ⁽³⁾. ECB mener, at der skal arbejdes videre med henblik på at vurdere, om et minimumskrav for at kunne anvende bail in-værktøjet skal udtrykkes som en procentdel af de samlede passiver eller som en procentdel af de risikovægtede aktiver. Sidstnævnte har den fordel, at der herved tages højde for de risici, der er forbundet med instituttets aktiver. ECB henstiller, at EBA foretager denne vurdering. ECB henstiller endvidere, at EBA også fremsender en vurdering til Kommissionen, hvoraf det fremgår, hvilken indflydelse dette krav vil have på institutterne, og om det ville være en fordel at indføre et krav, som forbyder eller begrænser, at nedskrivningsrelevante instrumenter holdes i banksektoren.
- 6.4. I henhold til direktivforslaget skal afviklingsmyndighederne udøve deres nedskrivningsbeføjelse, inden der træffes nogen afviklingsforanstaltninger ⁽⁴⁾. Nedskrivning af kapitalinstrumenter er således en afviklingsbeføjelse ⁽⁵⁾, som skal udøves, før et institut afvikles. ECB støtter, at myndighederne har beføjelse til at nedskrive kapitalinstrumenter, før instituttet afvikles. Med henblik på rekapitalisering af institutter henstiller ECB udtrykkeligt, at dette præciseres i direktivforslaget for at undgå tvivl. Det vil også være ønskeligt, at Kommissionen foretager en indgående undersøgelse og simulering af gennemførelsen af bail in-værktøjet for at afklare den indbyrdes afhængighed mellem de forskellige faser i bail in-processen.

7. Finansiering af afvikling og finansieringsordningernes målniveau

- 7.1. En afviklingsramme bør sikre, at afviklingsomkostningerne først og fremmest bæres af aktionærerne og kreditorerne i et institut, som er under afvikling, og af den private sektor i almindelighed. ECB hilser det derfor velkommen, at afviklingsværktøjerne og beføjelserne i direktivforslaget gør det muligt for myndighederne at pålægge aktionærerne og kreditorerne byrden i forbindelse med afviklingsfinansiering. Endvidere anviser direktivforslaget to yderligere kilder til afviklingsfinansiering, nemlig nationale finansieringsordninger og bidrag til indskudsgarantiordningen (DGS) ⁽⁶⁾.
- 7.2. ECB anerkender fordelene ved yderligere kilder til afviklingsfinansiering, men mener, at det ambitiøse forslag om at oprette et europæisk system af finansieringsordninger ikke vil løse vigtige problemer ved afvikling på tværs af grænserne, såsom koordinering og byrdefordeling. Den omstændighed, at der findes 27 nationale ordninger, som er underlagt de enkelte nationale myndigheders kontrol, kompliceres yderligere af det foreslåede låntagningssystem, hvor vigtige detaljer mangler at blive afklaret, såsom långivernes og låntagernes rettigheder og forpligtelser.

⁽¹⁾ Going concern er et udtryk for, at et instituts funktioner videreføres, mens det er under afvikling, uden udsigt til likvidation i den nærmeste fremtid. Dette er det modsatte af en gone concern, hvor de kritiske bankfunktioner bevares, men i en anden retlig enhed end den enhed, som kom under afvikling, og som likvideres.

⁽²⁾ Jf. betragtning 46 i direktivforslaget.

⁽³⁾ Jf. artikel 39, stk. 6, i direktivforslaget.

⁽⁴⁾ Jf. artikel 51, stk. 1, i direktivforslaget.

⁽⁵⁾ Jf. artikel 56, stk. 1, litra f), i direktivforslaget.

⁽⁶⁾ Artikel 96. Hvis finansieringsordningerne også låner fra centralbanken, kan dette udgøre monetær finansiering. Jf. i denne henseende afsnit 3.4 og ændringsforslag 29.

8. Anvendelse af indskudsgarantiordninger ved afviklingsfinansiering

- 8.1. I henhold til direktivforslaget hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for tab i samme omfang som de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling⁽¹⁾. Den måde, som dækkede indskud behandles på ved overførslen til brobanken, kan have en afgørende indflydelse på indskudsgarantiordningens deltagelse. Det omfang, hvormed en indskudsgarantiordning deltager i afviklingsforanstaltningerne, vil alt andet lige påvirke den grad af finansiering, som er nødvendig fra de to andre kilder, dvs. finansieringsordningerne og de usikrede kreditorer. Denne usikkerhed blandt kreditorerne kan øge risikoen for, at kreditorer, kunder og andre modparter stormløber bankerne, hvilket vil underminere det primære formål med ordningen.
- 8.2. I henhold til direktivforslaget kan medlemsstaterne fastsætte, at de finansielle midler, der er til rådighed fra indskudsgarantiordninger, der er etableret på deres territorium, kan anvendes til finansiering af afviklinger⁽²⁾. ECB støtter denne bestemmelse, som gør det muligt at udnytte synergier mellem indskudsgarantiordningen og afviklingsfinansiering, men mener, at det er yderst vigtigt, at dette ikke på nogen måde kompromitterer indskudsgarantiordningernes kernefunktion, som er at beskytte sikrede indskud. ECB glæder sig over, at direktivforslaget giver førsteret til godtgørelse af indskydere, som er dækket af indskudsgarantiordningen, hvis det kræves af indskudsgarantiordningen, at den anvender sine til rådighed stående finansielle midler til afviklingsfinansiering, samtidig med den almindelige godtgørelse af sikrede indskydere, og de til rådighed stående midler ikke er tilstrækkelige til at dække alle disse krav⁽³⁾.

På den baggrund er ECB fortalere for, at retssikkerheden sikres ved klart at definere indskudsgarantiordningernes rolle i afviklingsfinansieringen, uanset hvilket afviklingsværktøj, der vælges, og hvordan foranstaltningen anvendes.

Det følger af direktivforslaget, at medlemsstaterne skal sikre, at indskudsgarantiordningerne i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling er sidestillet med almindelige usikrede fordringer⁽⁴⁾. Denne bestemmelse synes at være uforenelig med, at medlemsstaterne kan fastsætte en prioritetsrækkefølge for fordringer, der udgøres af indskud, der er dækket af indskudsgarantiordningen. For øjeblikket har seks medlemsstater — herunder Bulgarien⁽⁵⁾, Grækenland⁽⁶⁾, Letland⁽⁷⁾, Ungarn⁽⁸⁾, Portugal⁽⁹⁾ og Rumænien⁽¹⁰⁾ — givet førsteret til fordringer, som indskudsgarantiordningerne har erhvervet ved subrogation efter at have udbetalt de beløb, der svarer til de dækkede indskud, og således yderligere bidrager til at sikre, at der altid er tilstrækkelige midler til rådighed for indskudsgarantiordningerne.

Opfattelsen af, hvilken indflydelse det vil have, hvis visse fordringer gives højere prioritet, er ikke entydig, da det hævdes, at det vil kunne påvirke de finansieringsomkostninger, som bankerne har til rådighed, hvis indskyderne gives førsteret, og at andre kreditorer vil gøre sig større anstrengelser for at sikre deres fordringer. På den anden side vil denne situation kunne afbødes en smule, hvis kun garanterede indskud tildeles privilegeret status. Endvidere vil et regelsæt, der fastsætter en prioritetsrækkefølge for garanterede indskydere, gøre det lettere at anvende de afviklingsforanstaltninger, der

⁽¹⁾ Jf. artikel 99, stk. 1, i direktivforslaget.

⁽²⁾ Jf. artikel 99, stk. 5, i direktivforslaget.

⁽³⁾ Jf. artikel 99, stk. 8, i direktivforslaget.

⁽⁴⁾ Jf. artikel 99, stk. 2, i direktivforslaget.

⁽⁵⁾ Indskudsgarantiordninger fik status som privilegeret kreditor ved artikel 94, stk. 1, i Loven om banksolvens (*Darjaven vestnik* nr. 92 af 27.9.2002).

⁽⁶⁾ Indskyderes status som privilegeret kreditor er fastsat ved artikel 4, stk. 16, i Lov 3746/2009, som gennemfører direktiv 2005/14/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og andre bestemmelser (FEK A 27 af 16.2.2009). Artikel 13a, stk. 4, fastsætter indskudsgarantiordningens status.

⁽⁷⁾ Lov af 5. oktober 1995 om kreditinstitutter (LV 163(446) af 24.10.1995). Ved artikel 192, stk. 1, indførtes privilegeret status for garanterede indskydere den 21. maj 1998.

⁽⁸⁾ Lov CXII af 1996 om kreditinstitutter og finansielle virksomheder (*Magyar Közlöny* 1996/109 af 12.12.1996), og nærmere bestemt Kapitel XV i Loven om de nærmere detaljer for indskudsgarantiordningen. Privilegeret status for alle indskud, ikke kun garanterede, er fastsat i lovens artikel 183, stk. 1.

⁽⁹⁾ Jf. artikel 166-A i den konsoliderede version af lovdekret nr. 298/92 af 31. december 1992 om den retlige ramme for kreditinstitutter og finansielle virksomheder (D.R. nr. 30, I, af 10.2.2012).

⁽¹⁰⁾ Regeringsanordning nr. 10/2004 om behandlingen af betalingsstandsning og konkurs i kreditinstitutter, som yderligere ændret og suppleret, navnlig ved artikel 38, giver førsteret, efter at udgifterne til konkursbehandling er afholdt, til krav i forbindelse med garanterede indskud, herunder krav fra indskudsgarantiordningen i forbindelse med tilbagebetaling til de garanterede indskydere (*Monitorul Oficial al României*, Del I, nr. 84 af 30.1.2004).

fremgår af direktivforslaget (f.eks. virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet). Set ud fra et perspektiv om finansiel stabilitet kan ECB også støtte, at dækkede indskud gives førsteret, da det vil reducere risikoen for stormløb på bankerne, risikoen for at sikre indskydere lider tab under en likvidation samt overdreven tømning af indskudsgarantiordningen ⁽¹⁾.

9. Offentliggørelse af udbydningsmateriale

I henhold til direktivforslaget kan en eventuel offentliggørelse af udbydningen af et institut, som er under afvikling, og som sælger en del af eller hele sin virksomhed under anvendelse af virksomhedssalgsværktøjet, udsættes ⁽²⁾. ECB mener, at det også kan være nødvendigt at udsætte offentliggørelsen af prisfølsomme oplysninger om finansielle instrumenter, der handles offentligt, under anvendelsen af andre afviklingsværktøjer. De pågældende bestemmelser i direktivforslaget ⁽³⁾ bør udvides til at udgøre en generel regel i forbindelse med anvendelsen af ethvert afviklingsværktøj, i tilfælde hvor instituttets interesser begrundet en udsættelse i offentliggørelsen af prisfølsomme oplysninger.

10. Yderligere harmonisering af genopretnings- og afviklingsbestemmelserne

- 10.1. ECB støtter, at der også udvikles en genopretnings- og afviklingsramme for andre finansielle institutter end banker, som har systemisk betydning, f.eks. forsikringselskaber og markedsinfrastrukturer ⁽⁴⁾. Dette bør koordineres med internationale initiativer.
- 10.2. Der bør fortsat gøres en indsats for at gennemføre et minimum af harmonisering på tværs af medlemsstaterne. De nuværende forskelle i insolvenslovgivningen, f.eks. prioritetsrækkefølgen af kreditorfordringer, påvirker gennemførelsen af afviklingsværktøjerne betydeligt, navnlig realiseringen af aktiver og passiver, som besiddes af et afviklingselskab.

Udfærdiget i Frankfurt am Main, den 29. november 2012.

Mario DRAGHI
Formand for ECB

⁽¹⁾ Jf. ECB's udtalelse CON/2011/83.

⁽²⁾ Jf. artikel 33, stk. 2, i direktivforslaget.

⁽³⁾ Jf. artikel 12, stk. 3, i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2003/6/EF af 28. januar 2003 om insiderhandel og kursmanipulation (markedsmisbrug), (EUT L 96 af 12.4.2003, s. 16).

⁽⁴⁾ Jf. i denne henseende Kommissionens høring om fastlæggelse af en ramme for genopretning og afvikling af andre finansielle institutter end banker af 5. oktober 2012, som findes på Europa-Kommissionens websted http://ec.europa.eu/internal_market/consultations/2012/nonbanks/consultation-document_en.pdf

BILAG

Ændringsforslag

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
---------------------------------	--------------------------------

Ændringsforslag 1

Betragtning 21

»I genopretnings- og afviklingsplaner bør der ikke påregnes adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, og skatteyderne bør ikke udsættes for en tabsrisiko. Adgang til likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne, herunder i nødsituationer, bør ikke betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, forudsat at instituttet er solvent på tidspunktet for likviditetsforanstaltningerne, og at disse ikke er en del af en større støttepakke, at faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, at pengeinstituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken, og at foranstaltningen iværksættes på centralbankens eget initiativ og i særdeleshed ikke er bakket op af nogen modgaranti fra staten.«

»I genopretnings- og afviklingsplaner bør der ikke påregnes adgang til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige **eller adgang til centralbanklikviditet**, og skatteyderne bør ikke udsættes for en tabsrisiko. ~~Adgang til likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne, herunder i nødsituationer, bør ikke betragtes som ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, forudsat at instituttet er solvent på tidspunktet for likviditetsforanstaltningerne, og at disse ikke er en del af en større støttepakke, at faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, at pengeinstituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken, og at foranstaltningen iværksættes på centralbankens eget initiativ og i særdeleshed ikke er bakket op af nogen modgaranti fra staten.~~«

Begrundelse

Centralbankerne tilfører likviditet til godkendte modparter, der deltager i TARGET2 eller de pengepolitiske operationer (2), for at fremme betalingssystemernes og pengepolitikens smidige funktion. Endvidere kan centralbankerne yde likviditetsstøtte under særlige omstændigheder og fra sag til sag til midlertidigt illikvide, men solvente kreditinstitutter (3). Ændringsforslaget har til formål at sikre, at der i genopretnings- og afviklingsplanerne ikke påregnes adgang til støtte i form af centralbanklikviditet. Centralbankerne træffer uafhængigt og efter eget skøn afgørelse om, hvorvidt der skal ydes centralbanklikviditet til solvente kreditinstitutter inden for rammerne af det kontraktfæstede forbud mod monetær finansiering (4).

Ændringsforslag 2

Betragtning 24

»Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. En afvikling bør indledes, når en virksomhed ikke længere er levedygtig, eller er i risiko for ikke længere at være det, og når andre foranstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige til at forhindre det i at blive nødlidende. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, især hvis instituttet fortsat er levedygtigt eller kan forventes at blive det. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det misligholder eller forventes at misligholde kapitalkravene til fortsat tilladelse, fordi det har lidt eller forventes at lide tab, som opsluger hele eller praktisk taget hele dets egenkapital, hvis instituttets aktiver er mindre værd eller vil blive mindre værd end dets passiver, hvis instituttet ikke kan eller ikke vil kunne indfri sine forpligtelser, når de forfalder, eller hvis det er nødvendigt med ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til instituttet. At et institut har behov for kriselikviditetsstøtte fra en centralbank, bør ikke i sig selv være en tilstrækkelig omstændighed til at påvise, at instituttet er eller på kort sigt vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder. For at bevare den finansielle stabilitet — især i tilfælde af systemisk likviditetsmangel — bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er

»Regelsættet for afvikling bør give mulighed for afvikling i tide, inden et finansieringsinstitut bliver insolvent på papiret (i henhold til balancen), og inden egenkapitalen er helt opbrugt. En afvikling bør indledes, når en virksomhed ikke længere er levedygtig, eller er i risiko for ikke længere at være det, og når andre foranstaltninger har vist sig at være utilstrækkelige til at forhindre det i at blive nødlidende. Det forhold, at et institut ikke opfylder betingelserne for meddelelse af tilladelse, bør ikke i sig selv berettige, at der indledes en afvikling, især hvis instituttet fortsat er levedygtigt eller kan forventes at blive det. Et institut bør betragtes som nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det misligholder eller forventes at misligholde kapitalkravene til fortsat tilladelse, fordi det har lidt eller forventes at lide tab, som opsluger hele eller praktisk taget hele dets egenkapital, hvis instituttets aktiver er mindre værd eller vil blive mindre værd end dets passiver, **eller** hvis instituttet ikke kan eller ikke vil kunne indfri sine forpligtelser, når de forfalder, ~~eller hvis det er nødvendigt med ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til instituttet. At et institut har behov for kriselikviditetsstøtte fra en centralbank, bør ikke i sig selv være en tilstrækkelig omstændighed til at påvise, at instituttet er eller på kort sigt vil være ude af stand til at betale sine forpligtelser, når de forfalder. For at bevare den finansielle stabilitet — især i tilfælde af systemisk likviditetsmangel — bør statsgarantier for likviditetsfaciliteter, som udstedes af centralbanker, eller statsgarantier for nyligt udstedte forpligtelser ikke nødvendigvis udløse afviklingsregelsættet, forudsat at en række betingelser er opfyldt.~~«

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
opfyldt. Bl.a. bør foranstaltninger i form af statsgarantier være godkendt i henhold til statsstøttereglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. I begge tilfælde skal banken være solvent.»	Bl.a. bør foranstaltninger i form af statsgarantier være godkendt i henhold til statsstøttereglerne, de bør ikke indgå i en større hjælpepakke, og deres anvendelse bør være strengt tidsbegrænset. I begge tilfælde skal banken være solvent.»

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at kriterierne for, hvornår et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør fastsættes på grundlag af de kompetente myndigheders vurdering af instituttets tilsynsmæssige situation. En vurdering af behovet for statsstøtte vil involvere konkurrencemyndighederne. Jf. også begrundelsen for ændringsforslag 10.

Ændringsforslag 3

Artikel 2

<p>»I dette direktiv forstås ved:</p> <p>1) »afvikling«: omstrukturering af et institut med henblik på at sikre videreførelse af dets væsentlige funktioner, bevare den finansielle stabilitet og helt eller delvist genoprette instituttets levedygtighed</p> <p>[...]</p>	<p>»I dette direktiv forstås ved:</p> <p>1) »afvikling«: omstrukturering af et institut med henblik på at sikre videreførelse af dets væsentlige funktioner, bevare den finansielle stabilitet og helt eller helt eller delvist eller i exceptionelle og begrundede tilfælde i sin helhed genoprette instituttets levedygtighed</p> <p>[...]</p> <p>84) »nationalt udpeget myndighed«: en udpeget myndighed som omhandlet i de relevante retsakter i EU-lovgivningen.»</p>
---	--

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at nødlidende eller ulevedygtige institutter i princippet bør likvideres under den almindelige insolvensbehandling. Om nødvendigt skal de afvikles ved hjælp af afviklingsværktøjer og kun som en sidste udvej omstruktureres til en going concern. ECB understreger vigtigheden af, at det kræves, at en omstrukturering til en going concern altid bør være ledsaget af foranstaltninger, der reducerer risikoen for moral hazard. For eksempel bør aktionærer og usikrede kreditorer bære tab, og ledelsen bør udskiftes, for at sikre overensstemmelse med de overordnede politikmål (5). Er disse midler ikke tilstrækkelige, skal finansierungsordningerne anvendes. ECB understreger, at gennemsigtig finansiering er et af vigtigste spørgsmål i forbindelse med den legitimitet og ansvarlighed ved brug af offentlige midler, som Eurosystemet ønsker at sikre. ECB understreger, at centralbankerne i overensstemmelse med forbuddet mod monetær finansiering (6) ikke må finansiere disse ordninger.

Begrebet »nationalt udpeget myndighed« anvendes i ændringsforslag 5, hvorfor det skal defineres.

Ændringsforslag 4

Artikel 3, stk. 5a (ny)

Ingen nuværende tekst	»Er den efter stk. 1 udpegede afviklingsmyndighed ikke er centralbanken, skal afviklingsmyndigheden uden ophold informere centralbanken om enhver beslutning, som den træffer i henhold til dette direktiv.«
-----------------------	--

Begrundelse

I henhold til direktivforslaget kan afviklingsmyndighederne være de myndigheder, som er kompetente til at føre tilsyn i henhold til direktiv 2006/48/EF og 2006/49/EF, samt centralbanker, kompetente ministerier eller andre offentlige administrative myndigheder (7). Centralbankerne har et klart defineret mandat til at fastholde finansiell stabilitet (8), hvilket berettiger den pågældende centralbank til at blive informeret om relevante oplysninger, hvis afviklingsmyndigheden er en anden offentlig administrativ myndighed.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
Ændringsforslag 5 Artikel 6, stk. 2	
»De kompetente myndigheder gennemgår planerne og vurderer, i hvilket omfang de opfylder kravene i artikel 5 og følgende kriterier:«	»De kompetente myndigheder gennemgår i samråd med de nationalt udpegede myndigheder planerne og vurderer, i hvilket omfang de opfylder kravene i artikel 5 og følgende kriterier:«

Begrundelse

I henhold til direktivet skal de kompetente myndigheder gennemgå genopretningsplanerne for at sikre, at de kan iværksættes effektivt i situationer med finansiell stress, og at de ikke får negative virkninger for det finansielle system, heller ikke i tilfælde af, at andre institutter iværksætter genopretningsplaner i den samme periode. For at sikre at der fuldt ud tages højde for sådanne systemiske hensyn, skal de pågældende nationalt udpegede myndigheder inddrages, hvis de ikke er de kompetente myndigheder. Jf. også ændringsforslag 3 vedrørende definitionen af dette begreb.

Ændringsforslag 6

Artikel 9, stk. 2

»Der skal i afviklingsplanen tages højde for en række scenarier, herunder at den begivenhed, at et institut bliver nødlidende, kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke påregnes ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91.«	»Der skal i afviklingsplanen tages højde for en række scenarier, herunder at den begivenhed, at et institut bliver nødlidende, kan være idiosynkratisk eller finde sted i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet. Der må i afviklingsplanen ikke påregnes ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige eller likviditetsstøtte i nødsituationer fra centralbanker ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91.«
---	---

Begrundelse

Ændringsforslaget understreger, at centralbankerne uafhængigt og efter eget skøn træffer afgørelse om, hvorvidt der skal ydes centralbanklikviditet, herunder i nødsituationer, til solvente kreditinstitutter inden for rammerne af forbuddet mod monetær finansiering ⁽⁹⁾. Jf. også begrundelsen for ændringsforslag 7.

Ændringsforslag 7

Artikel 13, stk. 1

»Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne i samråd med de kompetente myndigheder vurderer, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91. Et institut eller en koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten afvikler det eller den ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet og koncernen, uden at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet befinder sig, under hensyntagen til den økonomiske og finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat eller	»Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne i samråd med de kompetente myndigheder vurderer, i hvilket omfang institutter og koncerner kan afvikles uden at påregne ekstraordinær finansiell støtte fra det offentlige eller likviditetsstøtte i nødsituationer fra centralbanker ud over anvendelse af de finansieringsordninger, der er oprettet i henhold til artikel 91. Et institut eller en koncern anses for at kunne afvikles, hvis det er muligt og troværdigt, at afviklingsmyndigheden enten afvikler det eller den ved almindelig insolvensbehandling eller anvender de forskellige afviklingsværktøjer og -beføjelser på instituttet og koncernen, uden at det får betydelige negative konsekvenser for de finansielle systemer, herunder i en periode med generel finansiell ustabilitet eller begivenheder, der berører hele systemet, i den medlemsstat, hvor instituttet befinder sig, under hensyntagen til den økonomiske
---	--

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
andre medlemsstater eller Unionen, og således at det sikrer videreførelse af instituttets eller koncernens kritiske funktioner, enten fordi de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.«	og finansielle stabilitet i den pågældende medlemsstat eller andre medlemsstater eller Unionen, og således at det sikrer videreførelse af instituttets eller koncernens kritiske funktioner, enten fordi de nemt kan skilles ud i tide eller på anden vis.«

Begrundelse

Ændringsforslaget understreger, at centralbankerne uafhængigt og efter eget skøn træffer afgørelse om, hvorvidt der skal ydes centralbanklikviditet, herunder i nødsituationer, til solvente kreditinstitutter inden for rammerne af forbuddet mod monetær finansiering ⁽¹⁰⁾. Jf. også begrundelsen for ændringsforslag 6.

Ændringsforslag 8

Artikel 26, stk. 2, litra e)

»at beskytte indskydere omfattet af direktiv 94/19/EF og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF«	»at beskytte indskydere omfattet af som defineret i artikel 1 i direktiv 94/19/EF og investorer omfattet af direktiv 97/9/EF«
---	---

Begrundelse

ECB mener, at indskyderne i kreditinstitutter er en kilde til finansiering, som skal styrkes. I den forbindelse bør afviklingsmålet i artikel 26, stk. 2, litra e), udstrækkes til at omfatte alle indskud som defineret i artikel 1 i direktiv 94/19/EF uden en begrænsning på 100 000 EUR.

Ændringsforslag 9

Artikel 27, stk. 1, litra a)

<p>»Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingsforanstaltning over for et institut som omhandlet i artikel 1, litra a), hvis samtlige nedenfor anførte betingelser er opfyldt:</p> <p>a) den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har fastslået, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende</p> <p>b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning – iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed – end en afviklingsforanstaltning over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende</p> <p>c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 3.«</p>	<p>»Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne kun træffer en afviklingsforanstaltning over for et institut som omhandlet i artikel 1, litra a), hvis samtlige nedenfor anførte betingelser er opfyldt:</p> <p>a) den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har fastslået, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende</p> <p>b) det ser under hensyntagen til tidsfaktoren og andre relevante omstændigheder ikke ud til, at nogen anden foranstaltning – iværksat af den private sektor eller en tilsynsmyndighed – end en afviklingsforanstaltning over for instituttet inden for en passende tidshorisont vil kunne forhindre, at instituttet bliver nødlidende</p> <p>c) en afviklingsforanstaltning er nødvendig ud fra almene hensyn, jf. stk. 3.«</p>
--	---

Begrundelse

I henhold til direktivforslaget må afviklingsmyndighederne kun træffe en afviklingsforanstaltning, hvis den kompetente myndighed eller afviklingsmyndigheden har fastslået, at et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende. Et institut anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det ikke opfylder visse tilsynsmæssige kriterier. ECB mener, at den kompetente myndighed bør træffe denne afgørelse alene som følge af dennes rolle som tilsynsmyndighed og lovgivende myndighed. De kompetente myndigheder er bedst i stand til at fastslå, om der foreligger en af de omstændigheder, som fremgår af direktivforslagets artikel 27,

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

stk. 2, f.eks. om et institut misligholder kapitalkravet til fortsat tilladelse. Endvidere har dette ændringsforslag til formål at sikre konsistens i forhold til direktivforslagets artikel 74, stk. 1, hvorefter et instituts ledelsesorgan har pligt til at underrette den kompetente myndighed, hvis det vurderer, at instituttet er nødlidende eller forventeligt nødlidende.

Ændringsforslag 10

Artikel 27, stk. 2

<p>»Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:</p> <p>[...]</p> <p>d) instituttet kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når det, for at bevare den finansielle stabilitet, kræver en af følgende garantier:</p> <p>i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til disse bankers standardvilkår (faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, og instituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken) eller</p> <p>ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.</p> <p>I begge under nr. i) og ii) nævnte tilfælde gælder følgende: garantiforanstaltningerne skal være begrænset til solvente finansieringsinstitutter, de må ikke være led i en større hjælpepakke, de skal være betinget af godkendelse i henhold til statsstøttereglerne, og de må højst anvendes i tre måneder.«</p>	<p>»Med henblik på anvendelsen af stk. 1, litra a), anses et institut for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende, hvis det befinder sig i en eller flere af følgende situationer:</p> <p>[...]</p> <p>d) instituttet kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, undtagen når det, for at bevare den finansielle stabilitet, kræver en af følgende garantier:</p> <p>i) en statsgaranti til dækning af likviditetsfaciliteter, der stilles til rådighed af centralbankerne i henhold til disse bankers standardvilkår (faciliteten er dækket af fuld sikkerhed med haircuts, i forhold til kvaliteten og markedsværdien, og instituttet betaler en ekstraordinært høj rente til centralbanken) eller</p> <p>ii) en statsgaranti for nyligt udstedte forpligtelser for at afhjælpe en alvorlig forstyrrelse i en medlemsstats økonomi.</p> <p>I begge under nr. i) og ii) nævnte tilfælde gælder følgende: garantiforanstaltningerne skal være begrænset til solvente finansieringsinstitutter, de må ikke være led i en større hjælpepakke, de skal være betinget af godkendelse i henhold til statsstøttereglerne, og de må højst anvendes i tre måneder.«</p>
---	--

Begrundelse

I henhold til direktivforslaget skal afviklingsværktøjerne anvendes inden en eventuel kapitaltilførsel fra den offentlige sektor eller en tilsvarende ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige til et institut ⁽¹⁾. ECB støtter fuldt ud denne bestemmelse, men mener, at de involverede myndigheders ansvar skal defineres klart af hensyn til målet om hurtige og effektive afviklingsforanstaltninger. Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at kriterierne for, hvornår et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, bør fastsættes på grundlag af en vurdering foretaget af de kompetente myndigheder. Det er efter ECB's opfattelse uklart, hvordan det fastslås, at et institut har behov for statsstøtte. Endvidere er ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige defineret som statsstøtte, der ydes ikke kun for at genoprette, men også for at bevare et instituts levedygtighed, likviditet eller solvens ⁽²⁾. Ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige, som ydes for at bevare et finansielt sundt institut, bør ikke i sig selv medføre, at instituttet anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende. Endvidere mener ECB, at kriterierne for, hvornår et institut er nødlidende eller forventeligt nødlidende, kun bør fastsættes på grundlag af en vurdering af instituttets tilsynsmæssige situation og ikke bør omfatte en vurdering af behovet for statsstøtte. I den forbindelse udgør bestemmelsen om, at et institut »anses for at være nødlidende eller forventeligt nødlidende«, hvis »instituttet kræver ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige«, dvs. statsstøtte, ikke i sig selv et tilstrækkeligt objektivt kriterium.

Jf. også ændringsforslag 2.

Ændringsforslag 11

Artikel 29

<p>»1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af</p>	<p>»1. Medlemsstaterne påser, at afviklingsmyndighederne ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af</p>
---	---

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
<p>afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingsforanstaltningen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:</p>	<p>afviklingsbeføjelser træffer alle relevante foranstaltninger for at sikre, at afviklingsforanstaltningen iværksættes i overensstemmelse med følgende principper:</p>
<p>a) aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene</p> <p>b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med den i dette direktiv anførte prioritetsorden af deres fordringer</p> <p>c) den øverste ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes</p> <p>d) de øverste ledere i det institut, der er under afvikling, bærer tab, som står i forhold til deres individuelle civile eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende</p> <p>e) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv</p> <p>f) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling.</p>	<p>a) aktionærerne i det institut, der er under afvikling, bærer først tabene</p> <p>b) kreditorerne i det institut, der er under afvikling, bærer tabene efter aktionærerne i overensstemmelse med den i dette direktiv anførte prioritetsorden af deres fordringer</p> <p>c) den øverste ledelse i det institut, der er under afvikling, udskiftes</p> <p>d) de øverste ledere i det institut, der er under afvikling, bærer tab, som står i forhold til deres individuelle civile eller strafferetlige ansvar for, at instituttet er blevet nødlidende</p> <p>e) kreditorer i samme klasse behandles ens, medmindre andet er fastsat i dette direktiv</p> <p>f) ingen kreditor påføres større tab, end vedkommende ville være blevet påført, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling</p>
<p>2. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for de tilknyttede institutter og koncernen som helhed og minimerer den negative indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen, navnlig i de lande, hvor koncernen er aktiv.</p>	<p>g) fordringer fra indskydere, hvis indskud er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF, er tilsvarende beskyttet ved kreditinstituttets insolvens.</p>
	<p>2. For at give stk. 1, litra g), virkning skal medlemsstaterne sikre, at:</p>
	<p>i) fordringer fra indskydere, hvis indskud er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF, tildeles en status som privilegerede fordringer, således at de placeres højere i prioritetsrækkefølgen end almindelige, usikrede fordringer fra ikke-privilegerede kreditorer i tilfælde af kreditinstituttets insolvens</p> <p>ii) indskudsgarantiordningen, som indtræder i de rettigheder, som tilkommer indskydere, hvis indskud er garanteret i henhold til direktiv 94/19/EF, tildeles en status som privilegeret fordringshaver, som svarer til den højere placering i prioritetsrækkefølgen, som tilkommer indskydere i henhold til nr. i), men kun for de udbetalinger, som foretages til indskyderne op til beløbet for deres garanterede indskud under ordningen.</p>
<p>3. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser påser medlemsstaterne, at de overholder EU's statsstøtteregler, når det er relevant.»</p>	<p>3. Er et institut en koncernenhed, anvender afviklingsmyndighederne afviklingsværktøjer og udøver afviklingsbeføjelser på en måde, der minimerer konsekvenserne for de tilknyttede institutter og koncernen som helhed og minimerer den negative indvirkning på den finansielle stabilitet i Unionen, navnlig i de lande, hvor koncernen er aktiv.</p>

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
	<p>4. Ved anvendelsen af afviklingsværktøjer og udøvelsen af afviklingsbeføjelser påser medlemsstaterne, at de overholder EU's statsstøtteregler, når det er relevant.»</p>

Begrundelse

For øjeblikket har seks medlemsstater, herunder Bulgarien ⁽¹³⁾, Grækenland ⁽¹⁴⁾, Letland ⁽¹⁵⁾, Ungarn ⁽¹⁶⁾, Portugal ⁽¹⁷⁾ og Rumænien ⁽¹⁸⁾, tildelt privilegeret status til fordringer, som indskudsgarantiordningerne har erhvervet ved subrogation efter at have udbetalt de beløb, der svarer til de dækkede indskud, og således yderligere bidraget til at sikre, at indskudsgarantiordningerne altid har tilstrækkelige midler til rådighed.

Opfattelsen af, hvilken indflydelse det vil have, hvis visse fordringer gives højere prioritet, er ikke entydig, da det hævdes, at det vil kunne påvirke de finansieringsomkostninger, som bankerne har til rådighed, hvis indskyderne gives førsteret, og at andre kreditorer vil gøre sig større anstrengelser for at sikre deres fordringer. På den anden side vil denne situation kunne afbødes en smule, hvis kun garanterede indskud tildes privilegeret status. Endvidere vil et regelsæt, der fastsætter en prioritetsrækkefølge for garanterede indskydere, gøre det lettere at anvende de afviklingsforanstaltninger, der fremgår af direktivforslaget (f.eks. virksomhedssalgs- eller broinstitutværktøjet). Set ud fra et perspektiv om finansiel stabilitet kan ECB også støtte, at dækkede indskud gives førsteret, da det vil reducere risikoen for stormløb på bankerne, risikoen for at sikrede indskydere lider tab under en likvidation samt overdreven tømming af indskudsgarantiordningen ⁽¹⁹⁾.

Ændringsforslag 12

Artikel 30, stk. 2

<p>»Værdiansættelsen i henhold til stk. 1, baseres på forsigtige og realistiske antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, og har til formål at vurdere markedsværdien af det nødlidende eller forventeligt nødlidende instituts aktiver og passiver, således at de tab, der måtte konstateres, kan anerkendes på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Hvis markedet for et bestemt aktiv eller passiv ikke fungerer korrekt, kan værdiansættelsen afspejle den langsigtede økonomiske værdi af disse aktiver eller passiver. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes ekstraordinær støtte til instituttet fra det offentlige, uanset om en sådan faktisk ydes eller ej.«</p>	<p>»Værdiansættelsen i henhold til stk. 1, baseres på forsigtige og realistiske antagelser, herunder med hensyn til misligholdelsesrater og tabsomfang, og har til formål at vurdere markedsværdien af det nødlidende eller forventeligt nødlidende instituts aktiver og passiver, således at de tab, der måtte konstateres, kan anerkendes på det tidspunkt, hvor afviklingsværktøjerne anvendes, uden at dette berører Unionens statsstøtteregler, hvis disse finder anvendelse. Hvis markedet for et bestemt aktiv eller passiv ikke fungerer korrekt, kan værdiansættelsen afspejle den langsigtede økonomiske værdi af disse aktiver eller passiver. Ved værdiansættelsen må der ikke påregnes aktuel eller forventet ekstraordinær finansiel støtte til instituttet fra det offentlige eller likviditetsstøtte fra centralbanker i nødstilfælde, uanset om en sådan faktisk ydes eller ej.«</p>
---	---

Begrundelse

Ud over de almindelige pengepolitiske og intradag kreditoperationer kan centralbankerne yde likviditetsstøtte under særlige omstændigheder og fra sag til sag til midlertidigt illikvide, men solvente kreditinstitutter ⁽²⁰⁾. Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at værdien af aktiver ikke bør blive overdrevent oppustet hverken ved udsigten til ekstraordinær finansiel støtte fra det offentlige eller ved udsigten til ekstraordinær likviditetsstøtte fra centralbankerne i nødstilfælde. Jf. også ændringsforslag 21.

Ændringsforslag 13

Artikel 31, stk. 7

<p>»Medlemsstaterne hindres ikke i at give afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser, som kan udøves, når et institut opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at disse supplerende beføjelser ikke er til hinder for effektiv koncernafvikling og er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper i artikel 26 og 29.«</p>	<p>»Medlemsstaterne hindres ikke i at give afviklingsmyndighederne supplerende beføjelser, som kan udøves, når et institut opfylder betingelserne for afvikling, forudsat at disse supplerende beføjelser ikke er til hinder for effektiv koncernafvikling og er i overensstemmelse med afviklingsmålene og de overordnede afviklingsprincipper i artikel 26 og 29.«</p>
--	--

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (1)
	<p>Brug af statslige ressourcer til tvungen rekapitalisering af et institut, som opfylder betingelserne for afvikling, skal begrænses til ekstraordinære omstændigheder, og kun hvis instituttet fuldt ud opfylder afviklingsmålene i artikel 26, stk. 2, litra b), samt ovennævnte betingelser.»</p>

Begrundelse

Medlemsstaterne kan efter eget skøn indføre andre afviklingsværktøjer og beføjelser som supplement til direktivforslagets værktøjskasse (21). Denne skønsbeføjelse er ikke begrænset til en specifik beføjelse, og det vil således være muligt for de nationale myndigheder at kalde en tvungen rekapitalisering af et institut, der opfylder betingelserne for afvikling, for et yderligere afviklingsværktøj, såfremt det respekterer afviklingsmålene og de generelle principper (22). Ændringsforslaget har til formål at forhindre medlemsstaterne i at anvende offentlige midler til rekapitalisering af et institut, der opfylder betingelserne for afvikling. Aktionærerne og kreditorerne bør rekapitalisere sådanne institutter i henhold til bestemmelserne om brug af bail in-værktøjet, efter at der er truffet en beslutning om at afvikle instituttet, og i henhold til bestemmelserne om nedskrivning af kapitalinstrumenter, inden der træffes afviklingsforanstaltninger. I henhold til direktivforslaget skal likvidation altid overvejes, inden der træffes en beslutning om at videreføre instituttet som en going concern (23).

Ændringsforslag 14

Artikel 32, stk. 10 og 32, stk. 10a (ny)

<p>»10. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver, herunder retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer.«</p>	<p>»10. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses køberen for at videreføre det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver., herunder</p> <p>10a. Medlemsstaterne sikrer, at den i stk. 1 omhandlede køber kan fortsætte med at udøve retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer i instituttet under afvikling, såfremt denne opfylder de lovmæssige kriterier for at deltage i sådanne systemer.»</p>
---	--

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at sikre, at operatørerne af betalings-, clearing- og afviklingssystemerne bevarer retten til at vurdere deltagerne i deres systemer på grundlag af deres standarder for deltagelse i systemet. ECB anerkender vigtigheden af, at køberen kan drive den overførte virksomhed videre, men understreger, at denne interesse skal afbalanceres i forhold til målet om sunde betalings-, clearing- og afviklingssystemer samt finansiel stabilitet. Navnlig bør en operatør af et system som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 98/26/EF (24) kunne afslå adgang for en køber, som ikke opfylder kriterierne for at blive betegnet som et institut i henhold til artikel 2, litra b). Jf. også ændringsforslag 15.

Ændringsforslag 15

Artikel 34, stk. 8 og 34, stk. 8a (ny)

<p>»8. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver</p>	<p>»8. I forbindelse med udøvelsen af retten til at levere tjenesteydelser eller til at etablere sig i en anden medlemsstat, jf. direktiv 2006/48/EF eller 2004/39/EF, anses et broinstitut for at være en videreførelse af det institut, der er under afvikling, og kan fortsætte med at udøve enhver</p>
--	--

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver, herunder retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer.«	rettighed, som instituttet udøvede i forbindelse med de overførte aktiver, rettigheder eller passiver., herunder 8a. Medlemsstaterne skal sikre, at broinstituttet kan fortsætte med at udøve retten til medlemskab af og adgang til betalings-, clearing- og afregningssystemer i instituttet under afvikling, såfremt det opfylder de lovmæssige kriterier for deltagelse i sådanne systemer. «

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 14.

Ændringsforslag 16

Artikel 36, stk. 2

»I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationselskab en retlig enhed, der ejes 100 % af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden.«	»I forbindelse med værktøjet til adskillelse af aktiver er et porteføljeadministrationselskab en retlig enhed, der ejes 100 % af en eller flere offentlige myndigheder, herunder eventuelt afviklingsmyndigheden. Porteføljeadministrationselskabet må ikke være et institut, der er godkendt i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF eller direktiv 2004/39/EF. «
--	--

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere forskellen mellem et porteføljeadministrationselskab og et broinstitut.

Ændringsforslag 17

Artikel 38, stk. 2

<p>»Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver:</p> <p>[...]</p> <p>e) et passiv over for:</p> <p>[...]</p> <p>iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende insolvensret.</p> <p>Stk. 2, litra a) og b), er ikke til hinder for, at afskrivningsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade denne bestemmelse gælde dækkede obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF.</p> <p>[...]«</p>	<p>»Afviklingsmyndigheder må ikke gøre brug af deres nedskrivnings- eller konverteringsbeføjelser i forhold til følgende passiver:</p> <p>[...]</p> <p>e) et passiv over for:</p> <p>[...]</p> <p>iii) skatte- og socialsikringsmyndigheder, såfremt disse passiver har fortrinsret i henhold til gældende insolvensret.</p> <p>Stk. 2, litra a) og b), er ikke til hinder for, at afskrivningsmyndighederne, når det er hensigtsmæssigt, gør brug af deres beføjelser i forhold til en hvilken som helst del af et sikret passiv eller et passiv, for hvilket der er stillet sikkerhed, som overstiger værdien af de aktiver, det pant, den tilbageholdelsesret eller den kaution, der stilles som sikkerhed. Medlemsstaterne kan beslutte ikke at lade denne bestemmelse gælde dækkede obligationer som defineret i artikel 22, stk. 4, i Rådets direktiv 85/611/EØF. Denne beføjelse gælder ikke for sikrede passiver over for centralbanker, der er medlem af ESCB.</p> <p>[...]«</p>
---	--

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (*)
---------------------------------	--------------------------------

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at sikre, at alle passiver over for medlemmerne af ESCB er udtrykkeligt udelukkede fra anvendelsen af bail in-værktøjet. Medlemmerne af ESCB bør ikke underkastes bail in-værktøjet, da de er offentlige organer, hvis grundlæggende opgaver kræver, at de har engagementer med institutter.

Ændringsforslag 18

Artikel 39, stk. 6

»Afviklingsmyndighederne skal underrette EBA om det minimumsbeløb, de har fastsat for hvert institut, der er underlagt deres kompetence. EBA skal rapportere til Kommissionen senest den 1. januar 2018 om gennemførelsen af kravet i stk. 1. EBA skal især rapportere til Kommissionen om eventuelle forskelle i gennemførelsen af dette krav på nationalt plan.«

»Afviklingsmyndighederne skal underrette EBA om det minimumsbeløb, de har fastsat for hvert institut, der er underlagt deres kompetence. EBA skal **vurdere indvirkningen på institutterne og** rapportere til Kommissionen senest den 1. januar 2018 om gennemførelsen af kravet i stk. 1. EBA skal især rapportere til Kommissionen om eventuelle forskelle i gennemførelsen af dette krav på nationalt plan.«

Begrundelse

ECB henstiller, at EBA i forbindelse med rapporteringen til Kommissionen om gennemførelsen af kravet om, at institutterne opretholder et samlet beløb i egenkapital og nedskrivningsrelevante passiver, der udtrykkes som en procentdel af instituttets samlede passiver, også giver Kommissionen en vurdering af, hvilken indvirkning dette krav har på institutterne.

Ændringsforslag 19

Artikel 61, stk. 2

»En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på berettigede indskud i den i direktiv 94/19/EF anvendte betydning.«

»En suspension i henhold til stk. 1 finder ikke anvendelse på:

- a) berettigede indskud i den i direktiv 94/19/EF anvendte betydning.
- b) berettigede garantibeløb i den i direktiv 97/9/EF anvendte betydning**
- c) overførselsordrer som defineret i artikel 2, litra i), i direktiv 98/26/EF og indgået i systemet i henhold til artikel 3 i direktiv 98/26/EF**
- d) sikkerhed som defineret i artikel 2, litra m), i direktiv 98/26/EF.«**

Begrundelse

ECB støtter forslaget om at give afviklingsmyndighederne beføjelse til at suspendere visse forpligtelser⁽²⁵⁾. ECB støtter ligeledes, at disse beføjelser ikke omfatter berettigede indskud. ECB foreslår dog, at disse beføjelser heller ikke skal omfatte garantibeløb under en investorgarantiordning i den i direktiv 97/9/EF anvendte betydning. ECB bemærker endvidere, at direktiv 98/26/EF beskytter endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklingssystemer samt muligheden for, at der kan ske fyldestgørelse i stillet sikkerhed, herunder alle midler, som en deltager stiller til rådighed for de andre deltagere i betalings- og værdipapirafviklingssystemet til sikring af rettigheder og forpligtelser i forbindelse med det pågældende system, med det formål at mindske de systemiske risici⁽²⁶⁾. ECB bemærker i denne forbindelse, at denne beskyttelse finder anvendelse på centrale modparter, da disse skal anmeldes som et system i henhold til direktiv 98/26/EC⁽²⁷⁾. Endvidere dækker direktiv 98/26/EF sikkerhed, der er stillet i forbindelse med transaktioner foretaget af medlemsstaternes centralbanker, herunder pengepolitiske transaktioner⁽²⁸⁾. Ændringsforslaget har til formål at sikre, at direktiv 98/26/EF fortsat finder anvendelse. Jf. også ændringsforslag 20.

Ændringsforslag 20

Artikel 62, stk. 2

»Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til en central modparts

»Afviklingsmyndigheder skal ikke anvende den i stk. 1 omhandlede beføjelse i forhold til ~~en central modparts~~

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
sikkerhedsrettigheder i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed.«	sikkerhedsrettigheder i aktiver, som instituttet under afvikling har stillet som hel eller delvis sikkerhed sikkerhed som defineret i artikel 2, litra m), i direktiv 98/26/EF. «

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 19.

Ændringsforslag 21

Artikel 66, stk. 3, litra c)

<p>»Værdiansættelsen skal være i overensstemmelse med de artikel 30, stk. 1-5, fastsatte bestemmelser og metoder, og skal:</p> <p>a) tage udgangspunkt i, at det institut, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før overførslen, nedskrivningen eller konverteringen</p> <p>b) tage udgangspunkt i, at den delvise overførsel, eller overførslerne af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, eller nedskrivningen eller konverteringen ikke har fundet sted</p> <p>c) se bort fra enhver ekstraordinær offentlig støtte til instituttet.«</p>	<p>»Værdiansættelsen skal være i overensstemmelse med de artikel 30, stk. 1-5, fastsatte bestemmelser og metoder, og skal:</p> <p>a) tage udgangspunkt i, at det institut, der er omfattet af den delvise overførsel, nedskrivningen eller konverteringen, havde været underlagt almindelig insolvensbehandling umiddelbart før overførslen, nedskrivningen eller konverteringen</p> <p>b) tage udgangspunkt i, at den delvise overførsel, eller overførslerne af rettigheder, aktiver eller forpligtelser, eller nedskrivningen eller konverteringen ikke har fundet sted</p> <p>c) se bort fra enhver aktuel eller forventet ekstraordinær offentlig støtte til instituttet og likviditetsstøtte fra centralbanker i nødstilfælde.«</p>
--	---

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 12.

Ændringsforslag 22

Artikel 72

<p>»Delvise overførsler: beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer</p> <p>1. Medlemsstaterne påser, at overførsel, ophævelse eller ændring ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF, når afviklingsmyndigheden:</p> <p>a) overfører en del, men ikke hele et instituts ejendom, eller en del, men ikke alle et instituts rettigheder eller forpligtelser til en anden enhed, eller</p> <p>b) anvender beføjelser i henhold til artikel 57 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte det overførende selskab som part.</p> <p>2. En sådan overførsel, ophævelse eller ændring må især ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og det må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til</p>	<p>»Delvise overførsler: b Beskyttelse af betalings-, clearing- og afregningssystemer</p> <p>1. Medlemsstaterne påser, at overførsel, ophævelse eller ændring anvendelsen af et afviklingsværktøj ikke påvirker anvendelsen af og reglerne for de systemer, der er omfattet af direktiv 98/26/EF., når afviklingsmyndigheden:</p> <p>a) overfører en del, men ikke hele et instituts ejendom, eller en del, men ikke alle et instituts rettigheder eller forpligtelser til en anden enhed, eller</p> <p>b) anvender beføjelser i henhold til artikel 57 til at ophæve eller ændre betingelserne i en kontrakt, som kreditinstituttet under afvikling har indgået, eller at erstatte det overførende selskab som part.</p> <p>2. En sådan overførsel, ophævelse eller ændring må især ikke annullere en overførselsordre i strid med artikel 5 i direktiv 98/26/EF, og det må ikke ændre eller hindre håndhævelsen af overførselsordrer og netting i henhold til</p>
--	---

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB (*)
artikel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i direktiv 98/26/EF eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.«	artikel 3 og 5 i direktiv 98/26/EF, anvendelsen af midler, værdipapirer eller kreditfaciliteter i henhold til artikel 4 i direktiv 98/26/EF eller beskyttelsen af en sikkerhed i henhold til artikel 9 i direktiv 98/26/EF.«

Begrundelse

Skal de systemiske risici reduceres, er det navnlig nødvendigt, at afregningen er endelig, og at der kan ske fyldestgørelse i den stillede sikkerhed. Derfor skal direktiv 98/26/EF behandles som en *lex specialis*, der ikke påvirkes af direktivforslaget.

Ændringsforslag 23

Artikel 74, stk. 3

<p>»Vurderer en kompetent myndighed, at de i artikel 27, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut, fremsender den hurtigst muligt denne vurdering til følgende myndigheder:</p> <p>a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut, hvis det ikke er samme myndighed</p> <p>b) centralbanken, hvis det ikke er samme myndighed</p> <p>c) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden</p> <p>d) de kompetente ministerier</p> <p>e) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, i direktiv 2006/48/EF.«</p>	<p>»Vurderer en kompetent myndighed, at de i artikel 27, stk. 1, litra a) og b), omhandlede betingelser er opfyldt for et institut, fremsender den hurtigst muligt denne vurdering til følgende myndigheder:</p> <p>a) afviklingsmyndigheden for det pågældende institut, hvis det ikke er samme myndighed</p> <p>b) centralbanken, hvis det ikke er samme myndighed</p> <p>c) i givet fald koncernafviklingsmyndigheden</p> <p>d) de kompetente ministerier</p> <p>e) den konsoliderende tilsynsmyndighed, når instituttet er underlagt konsolideret tilsyn i henhold til afsnit V, kapitel 4, afdeling 1, i direktiv 2006/48/EF.</p> <p>f) hvis instituttet er et institut som defineret i artikel 2, litra b), i direktiv 98/26/EF, Kommissionen, ECB, ESMA, EIOPA, EBA og operatørerne i de systemer, hvori det deltager</p> <p>g) hvis instituttet betragtes som systemisk vigtigt, ESRB og de makroprudentielle myndigheder.«</p>
---	---

Begrundelse

Måden, hvorpå de finansielle infrastrukturer har fungeret under krisen, har bl.a. vist, at der er huller i anmeldelsesprocedurerne⁽²⁹⁾ for systemer som defineret i artikel 2, litra a), i direktiv 98/26/EF. Ændringsforslaget har til formål at sikre, at ECB, de europæiske tilsynsmyndigheder, Kommissionen, og hvor det er relevant ESRB og de makroprudentielle myndigheder som relevante interessenter som omhandlet i direktiv 98/26/EF, underrettes om, at litra a) og b) i direktivets artikel 27, stk. 1, er opfyldt. En sådan meddelelse vil tjene som en tidlig advarsel om, at der måske vil blive indledt insolvensbehandling af en deltager i et udpeget system. Centralbankerne har et ansvar for den makroprudentielle og finansielle stabilitet samt ekspertise inden for de finansielle markeder. De bør derfor inddrages i afviklingsprocessen, hvor de vil kunne bidrage til at opnå målene for afvikling, samtidig med at risiciene for negative utilsigtede konsekvenser for centralbankernes udførelse af deres opgaver og for driften af betalings- og afviklingssystemerne minimeres. I denne forbindelse kan centralbankerne spille en vigtig rolle i vurderingen af genopretnings- og afviklingsplanerne og i den vurdering, der ligger til grund for at bringe afviklingsbeføjelserne i anvendelse. Centralbankerne kan også inddrages i vurderingen af afviklingsmyndighedens potentielle foranstaltninger, da et af de primære formål er at undgå systemiske forstyrrelser⁽³⁰⁾. Det er efter ECB's opfattelse derfor nødvendigt, at medlemsstaterne sikrer, at den kompetente myndighed og afviklingsmyndigheden udveksler hensigtsmæssige oplysninger med centralbanken, i de tilfælde hvor centralbanken ikke selv er afviklingsmyndigheden. Artiklen er et skridt i den rigtige retning, men der er behov for yderligere udveksling af oplysninger og samarbejde.

Ændringsforslag 24

Artikel 76, stk. 1

»1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:	»1. Følgende personer er underlagt bindende krav om tavshedspligt:
--	--

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
a) afviklingsmyndighederne	a) afviklingsmyndighederne
b) de kompetente myndigheder og EBA	b) de kompetente myndigheder og EBA
c) de kompetente ministerier	c) de kompetente ministerier
d) ansatte og tidligere ansatte i de i litra a) og b) anførte myndigheder	d) ansatte og tidligere ansatte i de i litra a) og b) anførte myndigheder
e) administratorer, der udpeges i henhold til artikel 24	e) administratorer, der udpeges i henhold til artikel 24
f) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb	f) potentielle købere, som de kompetente myndigheder kontakter, eller som afviklingsmyndighederne henvender sig til, uanset om denne kontakt eller henvendelse er et led i forberedelserne til anvendelsen af virksomhedssalgsværktøjet, og uanset om denne henvendelse har ført til et køb
g) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, vurderingsmænd og andre eksperter, der engageres af afviklingsmyndighederne eller af potentielle købere som omhandlet i litra f)	g) revisorer, bogholdere, juridiske og professionelle rådgivere, vurderingsmænd og andre eksperter, der engageres af afviklingsmyndighederne eller af potentielle købere som omhandlet i litra f)
h) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger	h) organer, der administrerer indskudsgarantiordninger
i) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet	i) centralbanker og andre myndigheder, der er involveret i afviklingsforløbet
j) alle andre personer, der leverer eller har leveret tjenester til afviklingsmyndighederne.»	<p>j) ledelsen udpeget af afviklingsmyndigheden til et broinstitut, porteføljeadministrationsselskab eller andet afviklingsselskab</p> <p>k) alle andre personer, der leverer eller har leveret tjenester til afviklingsmyndighederne.»</p>

Begrundelse

ECB mener, at ledelsen i de afviklingsenheder, der måtte blive oprettet i forbindelse med anvendelsen af afviklingsværktøjerne, også skal være omfattet af den samme tavshedspligt. Ledelse er defineret i artikel 2, stk. 24.

Ændringsforslag 25

Artikel 80, stk. 8

»Koncernafviklingsmyndighederne må ikke oprette afviklingskollegier, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i denne artikel, og opfylder/efterlever alle de i denne afdeling fastsatte betingelser og procedurer. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.»

»Koncernafviklingsmyndighederne ~~må~~ **har ikke pligt til at** oprette afviklingskollegier, hvis andre koncerner eller kollegier varetager de samme funktioner og udfører de samme opgaver som dem, der er nævnt i denne artikel, og opfylder/efterlever alle de i denne afdeling fastsatte betingelser og procedurer. I så fald skal alle henvisninger til afviklingskollegier i dette direktiv også forstås som henvisninger til disse andre koncerner eller kollegier.»

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
---------------------------------	---

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at koncernafviklingsmyndighederne ikke har pligt til at oprette afviklingskollegier.

Ændringsforslag 26

Artikel 86, stk. 1

<p>»EBA nægter, efter høring af de berørte nationale afviklingsmyndigheder, at anerkende tredjelands afviklingsprocedurer i henhold til artikel 85, stk. 2, hvis den finder:</p> <p>a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat</p> <p>b) at en uafhængig afviklingsforanstaltning i henhold til artikel 87 over for en indenlandsk filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål</p> <p>c) at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer efter de pågældende tredjelands afviklingsprocedurer.«</p>	<p>»EBA nægter, efter høring af de berørte nationale afviklingsmyndigheder, at anerkende tredjelands afviklingsprocedurer i henhold til artikel 85, stk. 2, hvis den finder:</p> <p>a) at tredjelandets afviklingsprocedure vil få negative virkninger for den finansielle stabilitet i den medlemsstat, hvor afviklingsmyndigheden er baseret, eller at proceduren kan få negative virkninger for den finansielle stabilitet i en anden medlemsstat</p> <p>b) at en uafhængig afviklingsforanstaltning i henhold til artikel 87 over for en indenlandsk filial er nødvendig for at opfylde et eller flere afviklingsmål</p> <p>EBA kan efter høring af de pågældende nationale afviklingsmyndigheder nægte at anerkende et tredjelands afviklingsprocedure i henhold til artikel 85, stk. 2, hvis den mener, \Leftrightarrow at kreditorer, herunder bl.a. indskydere, der er etableret eller skal betales i en medlemsstat, ikke vil modtage samme behandling som tredjelandskreditorer efter de pågældende tredjelands afviklingsprocedurer.«</p>
---	--

Begrundelse

ECB anerkender, at tredjelands afviklingsprocedurer ikke må have en negativ virkning for den finansielle stabilitet i medlemsstaten eller på afviklingsmålene, og foreslår, at EBA skal kunne nægte at anerkende et tredjelands afviklingsprocedure, hvis kreditorerne ikke vil modtage samme behandling.

Ændringsforslag 27

Artikel 96

<p>»Medlemsstaterne påser, at finansieringsordningerne i deres jurisdiktion kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 94 ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 95 ikke er umiddelbart tilgængelige.«</p>	<p>»Medlemsstaterne påser, at finansieringsordningerne i deres jurisdiktion kan indgå kontrakter om låntagning eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller anden tredjemand, hvis de beløb, der er opkrævet i overensstemmelse med artikel 94 ikke er tilstrækkelige til at dække tab, omkostninger eller andre udgifter i forbindelse med anvendelsen af finansieringsordningerne, og de ekstraordinære bidrag i henhold til artikel 95 ikke er umiddelbart tilgængelige.«</p>
---	--

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere, at finansieringsordningerne ikke bør være afhængige af lån eller anden form for støtte fra ESCB ⁽³¹⁾. Det traktatfæstede forbud mod monetær finansiering indeholder retlige begrænsninger for, at centralbankerne kan yde likviditetsstøtte til kreditinstitutter. Endvidere træffer centralbankerne uafhængigt og efter eget skøn afgørelse om, hvorvidt der skal ydes centralbanklikviditet, herunder i nødsituationer, til solvente kreditinstitutter inden for rammerne af forbuddet mod monetær finansiering ⁽³²⁾.

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
Ændringsforslag 28	
Artikel 98, stk. 3	
<p>»De i stk. 2 omhandlede nærmere vilkår kan omfatte:</p> <p>a) bidragene fra de nationale finansieringsordninger, for de institutter, der indgår i koncernen</p> <p>b) lån eller anden form for støtte fra finansieringsinstitutter eller centralbanken.«</p>	<p>»De i stk. 2 omhandlede nærmere vilkår kan omfatte:</p> <p>a) bidragene fra de nationale finansieringsordninger, for de institutter, der indgår i koncernen</p> <p>b) lån eller anden form for støtte fra finansieringsinstitutter eller centralbanken.«</p>

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 27.

Ændringsforslag 29	
Artikel 98, stk. 5	
<p>»Med henblik på anvendelsen af denne artikel påser medlemsstaterne, at det på de i artikel 96 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller andre tredjeparter for det samlede beløb, der er nødvendigt til finansiering af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med den i stk. 2 omhandlede finansieringsplan.«</p>	<p>»Med henblik på anvendelsen af denne artikel påser medlemsstaterne, at det på de i artikel 96 omhandlede betingelser er tilladt finansieringsordningerne for koncerner at indgå kontrakter om lån eller andre former for støtte fra finansieringsinstitutter, centralbanken eller andre tredjeparter for det samlede beløb, der er nødvendigt til finansiering af afviklingen af koncernen i overensstemmelse med den i stk. 2 omhandlede finansieringsplan.«</p>

Begrundelse

Jf. begrundelsen for ændringsforslag 27.

Ændringsforslag 30	
Artikel 99	
<p>»1. Medlemsstaterne påser, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingsforanstaltning, og denne foranstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, så hæfter den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, for tab i samme omfang som de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, dog højst for et beløb svarende til de dækkede indskud.</p> <p>2. Medlemsstaterne påser, at indskudsgarantiordningerne i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling sidestilles med almindelige usikrede fordringer.</p>	<p>»1. Medlemsstaterne påser, at hvis afviklingsmyndighederne træffer en afviklingsforanstaltning over for et kreditinstitut, og denne foranstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud, så hæfter bidrager den indskudsgarantiordning, som instituttet er medlem af, til finansieringen af afviklingsforanstaltningen, og denne foranstaltning sikrer, at indskydere fortsat har adgang til deres indskud. Indskudsgarantiordningen hæfter for tab i samme omfang som de tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling, dog højst for et beløb svarende til de dækkede indskud.</p> <p>2. Medlemsstaterne påser, at indskudsgarantiordningerne i henhold til de nationale bestemmelser om almindelig insolvensbehandling sidestilles med almindelige usikrede fordringer.</p>

Tekst foreslået af Kommissionen	Ændringer foreslået af ECB ⁽¹⁾
3. Medlemsstaterne påser, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 30, stk. 2.	3. 2. Medlemsstaterne påser, at fastsættelsen af, med hvilket beløb indskudsgarantiordningen hæfter i henhold til stk. 1, er i overensstemmelse med betingelserne i artikel 30, stk. 2.
4. Bidraget fra investorgarantiordningen, jf. stk. 1, skal foretages kontant.	4. 3. Bidraget fra investorgarantiordningen, jf. stk. 1, skal foretages kontant.
[...] [«]	[...] [«]

Begrundelse

Ændringsforslaget har til formål at præcisere retsgrundlaget for, at indskudsgarantiordningen hæfter for det tab, den ville have lidt, hvis instituttet var blevet likvideret ved almindelig insolvensbehandling frem for at blive afviklet. Endvidere kan kun kreditinstitutter tilsluttes en indskudsgarantiordning i henhold til direktiv 94/19/EF.

Forslaget om at lade artikel 99, stk. 2, udgå vedrører forslaget om at fastsætte en regel om indskyderpræference. Jf. også ændringsforslag 11.

- (1) Fed skrift i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at ny tekst indsættes. Gennemstregning i brødteksten angiver, hvor ECB foreslår, at tekst udgår.
- (2) ESCB yder intradag kredit til kreditinstitutter og investeringsselskaber, der har hjemsted i Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt til et begrænset antal andre godkendte enheder. Jf. navnlig Bilag III til retningslinje ECB/2007/2 af 26. april 2007 om TARGET2 (Trans-European Automated Real-time Gross settlement Express Transfer system), (EUT L 237 af 8.9.2007, s. 1). Endvidere tilfører ESCB likviditet inden for rammerne af pengepolitikken. Jf. kapitel 3 og 4 i Bilag I til retningslinje ECB/2011/14 af 20. september 2011 om Eurosystemets pengepolitiske instrumenter og procedurer (EUT L 331 af 14.12.2011, s. 1).
- (3) Jf. ECB's Årsberetning 1999, s. 98 og ECB's publikation Financial Stability Review, december 2006, s. 172.
- (4) Jf. ECB's Konvergensrapport 2012, s. 29.
- (5) Jf. ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i forbindelse med en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 4 og 5.
- (6) Jf. ECB's udtalelse CON/2010/83, afsnit 6.3 og udtalelse CON/2011/103, afsnit 4.
- (7) Jf. artikel 3, stk. 3, i direktivforslaget.
- (8) Jf. for så vidt angår ESCB, traktatens artikel 127, stk. 5, og artikel 3.3 i Statuten for Det Europæiske System af Centralbanker og Den Europæiske Centralbank.
- (9) Traktatens artikel 123. Jf. også ECB's konvergensrapport 2012, s. 29.
- (10) Se fodnote 9.
- (11) Betragtning 35 i direktivforslaget.
- (12) Jf. i denne henseende også Meddelelse fra Kommissionen — Rekapitalisering af pengeinstitutter under den aktuelle finanskriser: Støttens begrænsning til det nødvendige minimum og sikkerhedsforanstaltninger mod uforholdsmæssige konkurrencefordrejninger (EUT C 10 af 15.1.2009, s. 2).
- (13) Indskudsgarantiordninger fik status som privilegeret kreditor ved artikel 94, stk. 1, i Loven om bankinsolvens (*Darjaven vestnik* nr. 92 af 27.9.2002).
- (14) Indskyderes status som privilegeret kreditor er fastsat ved artikel 4, stk. 16, i Lov 3746/2009, som gennemfører direktiv 2005/14/EF om ansvarsforsikring for motorkøretøjer og direktiv 2005/68/EF om genforsikringsvirksomhed og andre bestemmelser (FEK A 27 af 16.2.2009). Artikel 13a, stk. 4, fastsætter indskudsgarantiordningens status.
- (15) Lov af 5. oktober 1995 om kreditinstitutter (LV 163(446) af 24.10.1995). Ved artikel 192, stk. 1, indførtes førsteet for garanterede indskydere den 21. maj 1998.
- (16) Lov CXII af 1996 om kreditinstitutter og finansielle virksomheder (*Magyar Közlöny* 1996/109 af 12.12.1996), og nærmere bestemt Kapitel XV i Loven om de nærmere detaljer for indskudsgarantiordningen. Privilegeret status for alle indskud, ikke kun garanterede, er fastsat i lovens artikel 183, stk. 1.
- (17) Jf. artikel 166-A i den konsoliderede version af lovdekret nr. 298/92 af 31. december 1992 om den retlige ramme for kreditinstitutter og finansielle virksomheder (D.R. nr. 30, I, af 10.2.2012).
- (18) Regeringsanordning nr. 10/2004 om behandlingen af betalingsstandsning og konkurs i kreditinstitutter, som yderligere ændret og suppleret, navnlig ved artikel 38, giver førsteet, efter at udgifterne til konkursbehandling er afholdt, til krav i forbindelse med garanterede indskud, herunder krav fra indskudsgarantiordningen i forbindelse med tilbagebetaling til de garanterede indskydere (*Monitorul Oficial al României*, Del I, nr. 84 af 30.1.2004).
- (19) Jf. ECB's udtalelse CON/2011/83.
- (20) Jf. ECB's Årsberetning 1999, s. 98 og ECB's publikation Financial Stability Review, december 2006, s. 172.
- (21) Jf. artikel 31, stk. 7, i direktivforslaget.
- (22) Jf. artikel 26 og 29 i direktivforslaget.
- (23) Jf. betragtning 28 i direktivforslaget.
- (24) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/26/EF af 19. maj 1998 om endelig afregning i betalingssystemer og værdipapirafviklings-systemer (EFT L 166 af 11.6.1998, s. 45).
- (25) Jf. også ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i forbindelse med en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011.
- (26) Jf. betragtning 9.
- (27) Jf. artikel 17, stk. 4, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 648/2012 af 4. juli 2012 om OTC-derivater, centrale modparter og transaktionsregistre (EUT L 201 af 27.7.2012, s. 1).

⁽²⁸⁾ Jf. betragtning 10.

⁽²⁹⁾ Jf. ECB's rapport »Report on the lessons learned from the financial crisis with regard to the functioning of European financial market infrastructures« af maj 2010.

⁽³⁰⁾ Jf. også ESCB's bidrag til Europa-Kommissionens offentlige høring om de tekniske detaljer i forbindelse med en EU-ramme for genopretning og afvikling af banker, maj 2011, s. 6, afsnit 9.

⁽³¹⁾ Jf. ECB's udtalelse CON/2011/103.

⁽³²⁾ Se fodnote 9.
